

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบพิกเจอร์เวิร์ดร่วมกับบัตรคำศัพท์

DEVELOPMENT OF READING AND SPELLING ABILITIES FOR PRIMARY 1 STUDENTS BY USING THE PICTURE WORD INDUCTIVE MODEL WITH FLASHCARDS

สุชญา บุญอนันต์ / Suchaya Bun-anan ¹

กาญจนา วิชญูปกรณ์ / Kanchana Witchayapakorn ²

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบพิกเจอร์เวิร์ด (PWIM) ร่วมกับบัตรคำศัพท์ 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านบ่อคู ตำบลท่าหลวง อำเภอท่าหลวง จังหวัดลพบุรี จำนวน 18 คน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์ 2) แบบทดสอบความสามารถการอ่านสะกดคำ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

¹ นิสิตปริญญาโทหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Faculty of Education, Naresuan University), suchaya0301@gmail.com

² ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ, รองศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Faculty of Education, Naresuan University), kanwith@hotmail.com

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.85$, S.D. = 0.27)

คำสำคัญ: ความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ, การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบพิกเจอร์เวิร์ด, บัตรคำศัพท์

ABSTRACT

The objectives of this study were to 1) compare the ability of Grade 1 students in reading word spelling before and after learning using the PWIM (Picture Word Inductive Model) with flashcards; 2) compare the ability of Grade 1 students in reading word spelling after learning using the PWIM with flashcards with the set criterion of 70 percent; and 3) study the satisfaction of Grade 1 students towards learning using the PWIM with flashcards. The sample group in this research consisted of 18 Grade 1 students in the second semester of the academic year 2023 at Ban Borku School. The research instruments consisted of 1) learning plans using the PWIM with flashcards, 2) reading word spelling ability tests, and 3) a satisfaction questionnaire of Grade 1 students towards learning using the PWIM with flashcards. The Statistics for data analysis were means, standard deviations, and t-test.

The results of the research were as follows:

1. Reading word spelling abilities of Grade 1 students after learning using the PWIM with flashcards were higher than before learning at the .05 level of statistical significance.

2. Reading word spelling abilities of Grade 1 students after learning using the PWIM with flashcards were higher than the set criterion of 70 percent at the .05 level of statistical significance.

3. The satisfaction of Grade 1 students towards learned using the PWIM with flashcards was at a high level ($\bar{X} = 2.85$, S.D. = 0.27).

Keywords: reading word spelling ability, picture word inductive model, flashcard

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้มนุษย์สามารถดำเนินชีวิตได้ในสังคมยุคปัจจุบัน ซึ่งเป็นยุคที่บริบทรอบตัวมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และมีการคิดค้นพัฒนาองค์ความรู้ใหม่อยู่เสมอ ดังนั้น การอ่านและการรู้หนังสือ (reading & literacy) จึงเป็นทักษะสำคัญแห่งศตวรรษที่ 21 ที่เยาวชนควรได้รับการฝึกฝน เนื่องจากการอ่านและการรู้หนังสือเป็นเครื่องมือที่ทำให้เกิดความรู้ ความสามารถ และเป็นทักษะที่ทำให้สามารถติดต่อสื่อสารในสังคมได้ การอ่านจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ ซึ่งต้องมีการฝึกฝน การอ่าน

อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้มีพื้นฐานที่มั่นคง ลักษณะของการอ่านมีทั้งการเปล่งเสียงของคำให้มีความชัดเจนของเสียงพยัญชนะต้น สระ มาตราตัวสะกดและเสียงสูงต่ำของวรรณยุกต์ตามหลักการสะกดคำ และเป็นการอ่านแบบในใจในการฝึกฝนการอ่านขั้นเบื้องต้นนั้นควรเริ่มจากการอ่านสะกดคำและพัฒนาไปสู่การอ่านในระดับที่สูงขึ้น

กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของทักษะการอ่าน จึงกำหนดสาระมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นเกณฑ์ในการพัฒนาผู้เรียน โดยกำหนดสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน พร้อมทั้งกำหนดคุณภาพผู้เรียนวิชาภาษาไทย เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสาระการอ่านโดยผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว และสาระการเขียน สามารถสะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำ และพยางค์ หน้าที่ของคำในประโยค แต่งประโยคง่าย ๆ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ (กรมวิชาการ, 2551: 3)

จากการที่ผู้วิจัยได้สอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้วิเคราะห์ปัญหาด้านการอ่านคำและการเขียนคำของนักเรียน ประกอบกับจากการระดมปัญหาด้านการอ่านในที่ประชุมของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (กลุ่มโรงเรียนท่าหลวงสัมพันธ, 2565: 7) พบข้อสังเกตที่ตรงกันว่า สาเหตุที่นักเรียนอ่านออกเสียงคำและอ่านสะกดคำที่ผู้สอนกำหนดให้ได้ มีสาเหตุมาจากนักเรียนขาดความสามารถในการจดจำรูปคำศัพท์ ขาดความเข้าใจในเรื่องหลักการอ่านสะกดคำ และขาดความมั่นใจในการอ่านออกเสียง จึงทำให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ไม่ได้ เป็นผลต่อเนื่องให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านต่ำลง และส่งผลให้การประเมินความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนมีผลการประเมินที่ต่ำลงตามไปด้วย

จากผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (Reading Test: RT) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านการอ่านออกเสียง พบว่า ผลการทดสอบระดับประเทศในปีการศึกษา 2564 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ร้อยละ 69.95 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2564: ออนไลน์) ซึ่งต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ในปีการศึกษา 2563 ที่มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 74.14 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2563: ออนไลน์) ประกอบกับผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนในกลุ่มท่าหลวงสัมพันธ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 ในปีการศึกษา 2564 มีคะแนนเฉลี่ย 77.90 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในปีการศึกษา 2563 ที่มีคะแนนเฉลี่ย 81.23 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2, 2564: 5) ทำให้เห็นว่าผู้เรียนมีความสามารถด้านการอ่านออกเสียงต่ำลง และจากผลการคัดกรองความสามารถการอ่านและการเขียนปีการศึกษา 2565 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีผลการคัดกรองความสามารถด้านการอ่านอยู่ในระดับปรับปรุง จำนวน 5 คน จากนักเรียนจำนวนทั้งสิ้น 12 คน (โรงเรียนบ้านบ่อคู, 2565: 3) ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าความสามารถด้านการอ่านเป็นสิ่งที่ควรได้รับการพัฒนาเพื่อให้เด็กมีความสามารถด้านการอ่านสำหรับใช้ในการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น และเพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทยของสถาบันภาษาไทย

ที่มุ่งพัฒนานักเรียนให้อ่านออกเขียนได้อ่านคล่องเขียนคล่อง (กรมวิชาการ, 2551: 1) ประกอบกับมุ่งพัฒนาให้ครูผู้สอนภาษาไทยมีการใช้เทคนิควิธีสอนที่สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาความสามารถด้านการอ่านนั้น ครูผู้สอนควรมีเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่แก้ปัญหาการอ่านได้ดี คือ เน้นการฝึกฝนการอ่านและเสริมสร้างการจดจำคำศัพท์ให้แก่นักเรียนจากการศึกษาเอกสารพบการจัดการเรียนรู้พิกเจอร์เวิร์ด (Picture Word Inductive Model: PWIM) พัฒนาขึ้นโดย Calhoun ในปี ค.ศ.1999 (Calhoun, 1999: 21 อ้างถึงใน สุพัตรา ศรีธรรมมา, 2562: 35) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนใช้รูปภาพที่นักเรียนคุ้นเคยเป็นสื่อในการสอน นำไปสู่การรู้จักคำศัพท์การอ่านคำศัพท์เขียนคำศัพท์ วลี และประโยค มีกระบวนการขั้นตอนให้นักเรียนได้ฝึกฝนการอ่านอย่างสม่ำเสมอ ส่งผลให้มีความสามารถในการอ่านที่ดีขึ้น ดังที่กนกพร จันทะกุล (2564: 86-91) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน ร้อยละ 71 เป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 70 และนักเรียนมีความสามารถในการเขียน ร้อยละ 70.5 เป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 70 สอดคล้องกับสุพัตรา ศรีธรรมมา (2562: 88-89) ที่ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิด ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ดีขึ้น เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM เป็นรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้แก้ปัญหาการอ่าน เขียน และการเรียนการสอนภาษาของผู้เรียนตั้งแต่ระดับพื้นฐาน (สง่าวงศ์ไชย, 2562: 1117) เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ วลี ประโยค และข้อความและเรื่องราวต่าง ๆ โดยใช้รูปภาพเป็นสื่อกลางกระตุ้นให้ผู้เรียนนำไปสู่การรู้จักคำ ข้อความ ความคิดรวบยอดที่มีความสลับซับซ้อนยิ่งขึ้น มีขั้นตอนที่ให้นักเรียนได้ฝึกความสามารถในการอ่านสะกดคำหลายครั้ง (วัชรากล่ำเรียนดี, 2555: 68)

นอกจากการใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้จะช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนได้แล้วนั้น การใช้สื่อประกอบการสอนยังช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เสริมสร้างการจดจำของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น โดยบัตรคำศัพท์เป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งซึ่งช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ได้มากขึ้นและจดจำคำศัพท์ต่าง ๆ ง่ายขึ้น (Dolch, 2001: online อ้างถึงใน ธนิตา วัชรพิชิตชัย, 2555: 35) ซึ่งบัตรคำศัพท์เป็นสื่อการสอนที่ทำจากกระดาษ ประกอบด้วยคำศัพท์หรือรูปภาพที่ช่วยกระตุ้นการทำงานของสมองซีกขวาในด้านการจดจำ (ครูหม่อม, 2562: ออนไลน์) เนื่องจากบัตรคำศัพท์มีรูปภาพขนาดใหญ่ สีสันสะดุดตา ทำให้ดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี (แปลน ฟอร์ คิตส์, 2564: ออนไลน์) และสร้างความสนุกสนานให้แก่นักเรียน (บรรจง ขำจันทร์, 2560: 145)

จากการศึกษาข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องพบว่า การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM มีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนได้ดี โดยที่ผู้สอนใช้รูปภาพที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในภาพรวมมาเชื่อมโยงสู่การเรียนรู้และการอ่านคำศัพท์ พร้อมทั้งการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM มีขั้นตอนการสอนที่ให้นักเรียนได้ฝึกฝนและทบทวนการอ่านสะกดคำและฝึกอ่านคำศัพท์

อย่างสม่ำเสมอ ประกอบกับการใช้บัตรคำศัพท์ซึ่งประกอบด้วยรูปภาพและคำศัพท์ จะทำให้นักเรียนเข้าใจคำศัพท์ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ได้ฝึกอ่านสะกดคำตามบัตรคำที่ละใบ และจากการที่บัตรคำศัพท์เป็นเครื่องมือที่เสริมสร้างการจดจำ เป็นผลให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำไปพร้อมกับสามารถจดจำคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น

จากปัญหาและการศึกษาข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่าการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM และการใช้บัตรคำศัพท์สามารถพัฒนาความสามารถการอ่านสะกดคำได้ ผู้วิจัยจึงสนใจการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับการใช้บัตรคำศัพท์มาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบ่อคู อำเภอท่าหลวง จังหวัดลพบุรี เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยที่ถูกต้อง ซึ่งจะนำไปสู่ความสามารถด้านการอ่านในระดับสูงต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับการใช้บัตรคำศัพท์
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับการใช้บัตรคำศัพท์ เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับการใช้บัตรคำศัพท์

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับการใช้บัตรคำศัพท์
2. ความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับการใช้บัตรคำศัพท์หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับการใช้บัตรคำศัพท์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ** หมายถึง นักเรียนสะกดคำและอ่านออกเสียงคำได้ชัดเจน ทั้งเสียงพยัญชนะต้น สระ มาตราตัวสะกด และเสียงสูงต่ำของวรรณยุกต์ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งวัดความสามารถได้จากแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. **การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบพิกเจอร์เวิร์ด (Picture Word Inductive Model: PWIM) ร่วมกับการใช้บัตรคำศัพท์** หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ใช้รูปภาพเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้การอ่านและ

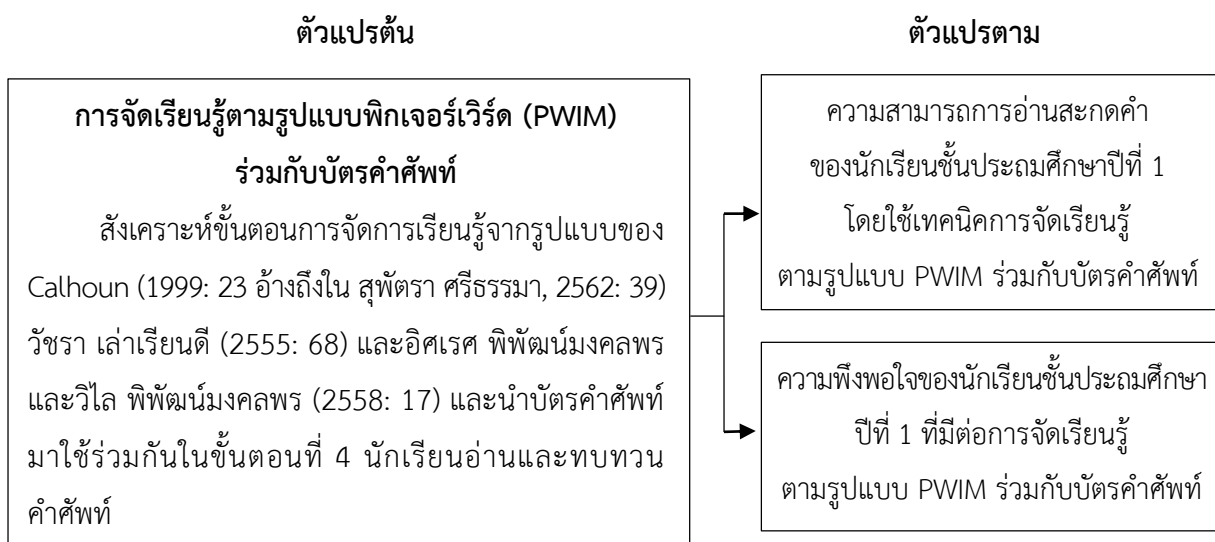
เขียนคำศัพท์ มีกระบวนการเรียนรู้ที่เริ่มจากให้ผู้เรียนสังเกตรูปภาพ เชื่อมโยงสู่การเรียนรู้รูปคำศัพท์ ฝึกอ่านและทบทวนคำศัพท์รวมกับการใช้บัตรคำศัพท์ โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ 10 ขั้นตอน ดังนี้

- ขั้นที่ 1 ครูผู้สอนกำหนดภาพให้นักเรียนสังเกต
- ขั้นที่ 2 ครูให้นักเรียนสังเกตภาพ และระบุชื่อคำศัพท์ของสิ่งที่พบ
- ขั้นที่ 3 ครูผู้สอนโยงเส้นเชื่อมโยงคำศัพท์ที่ผู้เรียนระบุกับรูปภาพ
- ขั้นที่ 4 นักเรียนอ่านและทบทวนคำศัพท์จากการใช้บัตรคำศัพท์
- ขั้นที่ 5 นักเรียนฝึกเขียนคำศัพท์ที่ระบุจากภาพ
- ขั้นที่ 6 นักเรียนอ่านออกเสียงและทบทวนคำศัพท์ที่ระบุไว้อีกครั้ง
- ขั้นที่ 7 ครูผู้สอนและนักเรียนเพิ่มคำศัพท์ตามที่ต้องการและจัดทำแผนภูมิรูปภาพ
- ขั้นที่ 8 นักเรียนตั้งชื่อแผนภูมิรูปภาพ
- ขั้นที่ 9 นักเรียนนำคำศัพท์จากแผนภูมิรูปภาพมาฝึกเขียนและแต่งประโยคอย่างง่าย
- ขั้นที่ 10 นักเรียนอ่านข้อความและทบทวนการประโยคที่แต่งขึ้น

3. บัตรคำศัพท์ หมายถึง แผ่นกระดาษแข็งที่ประกอบด้วย คำศัพท์ภาษาไทย และรูปภาพ ซึ่งเป็นรูปภาพที่สอดคล้องกับคำที่ครูผู้สอนต้องการให้นักเรียนได้ฝึกอ่านสะกดคำและฝึกเขียนคำ

4. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์ ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ และด้านความรู้ที่ได้รับวัดจากแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ ได้แก่ ระดับมาก ระดับปานกลาง และระดับน้อย

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จากโรงเรียนประถมศึกษาในกลุ่มโรงเรียนท่าหลวงสัมพันธ อำเภوتاหลวง จังหวัดลพบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 จำนวน 15 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนบ้านหัวลำ 2) โรงเรียนบ้านโป่งสองศิริวรรณ 3) โรงเรียนทรัพย์เจริญ 4) โรงเรียนบ้านท่ากรวด 5) โรงเรียนอนุบาลท่าหลวง 6) โรงเรียนบ้านท่าหลวง 7) โรงเรียนบ้านหนองประดู่ 8) โรงเรียนบ้านชัยจำปา 9) โรงเรียนบ้านทะเลวังวัด 10) โรงเรียนทรัพย์ราษฎร์บำรุง 11) โรงเรียนบ้านทุ่งดินแดง 12) โรงเรียนบ้านหนองจาน 13) โรงเรียนบ้านท่าตะโก 14) โรงเรียนบ้านบ่อคู และ 15) โรงเรียนบ้านหนองหัวช้าง โรงเรียนละ 1 ห้องเรียน รวมจำนวนประชากรทั้งหมด 223 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านบ่อคู อำเภوتاหลวง จังหวัดลพบุรี จำนวน 18 คน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling)

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยกำหนดเนื้อหาจากสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระที่ 1 การอ่าน ได้แก่ การอ่านคำที่ไม่มีตัวสะกด คำที่มีรูปวรรณยุกต์ คำควบกล้ำ และอักษรนำ

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์

ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 2) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์

วิธีดำเนินการ

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์ 2) แบบทดสอบความสามารถการอ่านสะกดคำ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์ มีขั้นตอนการพัฒนาและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์ ผู้วิจัยมีขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านบ่อคู เพื่อให้ทราบเกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ พร้อมทั้งเนื้อหาและจุดมุ่งหมายจากหนังสือแบบเรียนและคู่มือครู สาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

1.2 ศึกษาทฤษฎี รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM วิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ และรูปแบบของบัตรคำศัพท์จากงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยสรุปขั้นตอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์ไว้ 10 ขั้นตอน

1.3 กำหนดขอบเขตเนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 โดยใช้คำในวงศาคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากบัญชีคำพื้นฐานนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

1.4 นำข้อมูลสาระสำคัญที่ได้จากการศึกษามาเป็นแนวทางการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์จำนวน 5 แผ่น แผ่นละ 2 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเกี่ยวกับขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ทางด้านการใช้ภาษาและเนื้อหาและนำมาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมและประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน ด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 2 ท่าน และด้านเทคนิคการจัดการเรียนการสอน จำนวน 1 ท่าน โดยใช้เกณฑ์การตรวจสอบความเหมาะสมเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ได้แก่ ระดับ 5 เหมาะสมมากที่สุด, ระดับ 4 เหมาะสมมาก, ระดับ 3 เหมาะสมปานกลาง, ระดับ 2 เหมาะสมน้อย และระดับ 1 เหมาะสมน้อยที่สุด ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทุกท่านเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์การคัดเลือก

1.7 นำผลการตรวจสอบความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดคำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำค่าเฉลี่ยเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย พิจารณาเกณฑ์ตัดสินใจ โดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.51 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ไม่เกิน 1.00 (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 103) จึงถือว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสม ผลการพิจารณาความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์ มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.53)

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้ว จำนวน 1 แผน ไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนอนุบาลท่าหลวง อำเภوتاหลวง จังหวัดลพบุรี จำนวน 30 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเวลา ภาษา เนื้อหา และกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้ จากนั้นนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์มาปรับปรุงให้สมบูรณ์และนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2. ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบความสามารถการอ่านสะกดคำ จำนวน 20 ข้อ แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 อ่านสะกดคำ จำนวน 10 ข้อ (10 คะแนน) และตอนที่ 2 อ่านคำ จำนวน 10 ข้อ (10 คะแนน) รวม 20 คะแนน ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาแบบการสร้างแบบทดสอบความสามารถการอ่านสะกดคำ

2.2 ศึกษาและวิเคราะห์คำในวงศาคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากบัญชีคำพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.3 สร้างแบบทดสอบความสามารถการอ่านสะกดคำ โดยมีข้อสอบจำนวน 40 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 อ่านสะกดคำ จำนวน 20 ข้อ และตอนที่ 2 อ่านคำ จำนวน 20 ข้อ

2.4 นำแบบทดสอบความสามารถการอ่านสะกดคำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องของภาษา เนื้อหา และนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.5 นำแบบทดสอบความสามารถการอ่านสะกดคำที่แก้ไขปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน ด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 2 ท่าน และด้านเทคนิคการจัดการเรียนการสอน จำนวน 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทุกท่านเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์การคัดเลือกโดยเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป

2.6 นำผลการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบความสามารถการอ่านสะกดคำ โดยข้อสอบต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์พบว่า แบบทดสอบความสามารถการอ่านสะกดคำมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60-1.00

2.7 นำแบบทดสอบความสามารถการอ่านสะกดคำที่ได้ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนอนุบาลท่าหลวง อำเภอท่าหลวง จังหวัดลพบุรี จำนวน 30 คน

2.8 นำผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบ ดังนี้

2.8.1 หาค่าความยากง่าย (p) พิจารณาเกณฑ์การคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย อยู่ระหว่าง 0.20-0.80 ผลการหาคุณภาพ พบว่า แบบทดสอบมีค่าความยากง่าย ระหว่าง 0.25-0.69

2.8.2 หาค่าอำนาจจำแนก (r) พิจารณาเกณฑ์การคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ผลการหาคุณภาพ พบว่า แบบทดสอบมีค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.27-0.53 จากนั้นพิจารณาเลือกข้อสอบที่มีค่าคุณภาพความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ เพื่อนำไปใช้ในการทดลอง จำนวน 20 ข้อ

2.9 นำแบบทดสอบความสามารถการอ่านสะกดคำที่คัดเลือก จำนวน 20 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder-Richardson กำหนดค่าความเชื่อมั่น ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ผลการหาคุณภาพ พบว่า แบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89

2.10 นำแบบทดสอบความสามารถการอ่านสะกดคำที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่สมบูรณ์ จำนวน 20 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 อ่านสะกดคำ จำนวน 10 ข้อ (10 คะแนน) และตอนที่ 2 อ่านคำ จำนวน 10 ข้อ (10 คะแนน) รวม 20 คะแนน ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีเกณฑ์การให้คะแนนโดยตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

3. ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์ ผู้วิจัยมีขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่าง ๆ

3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง และเห็นด้วยน้อย ตามแนวคิดของ Likert โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ และด้านความรู้ที่ได้รับ รวมประเด็นการประเมิน จำนวน 10 ข้อ โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายและวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจจากค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.00 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับน้อย

3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์ ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง

3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน ด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 2 ท่าน และด้านเทคนิคการจัดการเรียนการสอน จำนวน 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ผลการหาคุณภาพ พบว่า แบบประเมินความพึงพอใจมีค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่าง 0.60-1.00

3.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผ่านเกณฑ์การหาคุณภาพไปใช้เป็นเครื่องมือสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและสอบหลัง (The one group pretest-posttest design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 144) ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แผนภาพการวิจัย

ทดสอบก่อนเรียน	การจัดกระทำ	ทดสอบหลังเรียน
T_1	X	T_2

เมื่อ T_1 คือ การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์

X คือ การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์

T_2 คือ การทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านบ่อคู ตำบลท่าหลวง อำเภอท่าหลวง จังหวัดลพบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประณตศึกษาพบูรี เขต 2 จำนวน 18 คน ภายในเดือนมกราคม พ.ศ. 2567 ใช้ระยะเวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง (ไม่รวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน) โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการทดลอง เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.1 ดำเนินการทดสอบความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียน โดยทดสอบการอ่านสะกดคำของนักเรียนเป็นรายบุคคล จำนวน 18 คน ด้วยการใช้แบบทดสอบความสามารถการอ่านสะกดคำ จำนวน 20 ข้อ แบ่งเป็น 2 ตอน ให้เวลาอ่านตอนละ 5 นาที รวมใช้เวลาคนละ 10 นาที และใช้เวลาในการทดสอบก่อนเรียนรวมทั้งสิ้น 180 นาที

1.2 บันทึกคะแนนการอ่านสะกดคำลงในใบบันทึกคะแนน และเก็บเป็นข้อมูลคะแนนทดสอบก่อนเรียน

2. ขั้นการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์ ที่กำหนดไว้ จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง

3. ขั้นหลังการทดลอง ภายหลังกดำเนินการจัดการเรียนรู้เสร็จสิ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

3.1 ดำเนินการทดสอบหลังเรียน โดยทดสอบการอ่านสะกดคำของนักเรียนเป็นรายบุคคล จำนวน 18 คน ด้วยการใช้แบบทดสอบความสามารถการอ่านสะกดคำ จำนวน 20 ข้อ แบ่งเป็น 2 ตอน ให้เวลาอ่านตอนละ 5 นาที รวมใช้เวลาคนละ 10 นาที และใช้เวลาในการทดสอบหลังเรียนรวมทั้งสิ้น 180 นาที จากนั้นบันทึกคะแนนและเก็บเป็นข้อมูลคะแนนทดสอบหลังเรียน

3.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์ โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ

3.3 นำผลคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน และการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน สรุปผล และอภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามจุดประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์ โดยการทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระต่อกัน (t-test dependent sample)

2. เปรียบเทียบความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มเดียว (t-test one sample)

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์ โดยวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจจากการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเทียบเกณฑ์การแปลความหมายของระดับความพึงพอใจ

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์

ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์ โดยการทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระต่อกัน ปรากฏผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์

การทดสอบ	จำนวน (n)	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	S.D. _(D)	t	df	Sig (1-tailed)
ก่อนเรียน	18	20	9.33	3.41	7.28	1.27	24.23*	17.00	.00
หลังเรียน	18	20	16.61	2.91					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.33 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.41 ส่วนคะแนนการทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.61 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.91 มีค่าเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนเท่ากับ 7.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.27 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ พบว่า คะแนนการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยการทดสอบค่าที ปรากฏผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

การทดสอบ	จำนวน (n)	คะแนนเต็ม	คะแนนเกณฑ์ร้อยละ 70	$\bar{X}$	S.D.	% of Mean	t	Sig (1-tailed)
หลังเรียน	18	20	14	16.61	2.91	83.05	3.80*	.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 เทียบเท่ากับ 14 คะแนน พบว่า คะแนนการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 18 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.61 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.05 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนการทดสอบหลังเรียน พบว่า คะแนนการทดสอบการอ่านสะกดคำโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์ ประกอบด้วยเกณฑ์การประเมิน 3 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ และด้านความรู้ที่ได้รับ ปรากฏผลได้ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
1.1 กิจกรรมทำให้นักเรียนบอกคำศัพท์ที่พบได้	3.00	0.00	มาก
1.2 กิจกรรมทำให้นักเรียนได้ฝึกอ่านสะกดคำศัพท์	2.78	0.42	มาก
1.3 บัตรคำศัพท์มีรูปภาพที่น่าสนใจ	2.83	0.37	มาก
1.4 บัตรคำศัพท์ช่วยให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ได้	3.00	0.00	มาก
1.5 ครูจัดกิจกรรมพอดีกับเวลา	2.72	0.45	มาก
รวม	2.87	0.25	มาก
2. ด้านบรรยากาศการเรียนรู้			
2.1 นักเรียนรู้สึกสนุกสนาน อยากเรียนอีก	3.00	0.00	มาก
2.2 นักเรียนมีความสุขกับการเรียน	3.00	0.00	มาก
2.3 นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	2.83	0.37	มาก
รวม	2.94	0.12	มาก
3. ด้านความรู้ที่ได้รับ			
3.1 นักเรียนอ่านสะกดคำจากคำศัพท์ที่กำหนดได้	2.78	0.42	มาก
3.2 นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้มากขึ้น	2.72	0.45	มาก
รวม	2.75	0.43	มาก
รวมเฉลี่ย	2.85	0.27	มาก

จากตารางที่ 4 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์ ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.85$, S.D. = 0.27) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจสูงสุด คือ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ($\bar{X} = 2.94$, S.D. = 0.12) ประเด็นการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุดในด้านนี้ คือ นักเรียนรู้สึกสนุกสนาน อยากเรียนอีก และนักเรียนมีความสุขกับการเรียน ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = 0.00) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเป็นลำดับสอง คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 2.87$, S.D. = 0.25) ประเด็นการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุดในด้านนี้ คือ กิจกรรมทำให้นักเรียนบอกคำศัพท์ที่พบได้ และบัตรคำศัพท์ช่วยให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ได้ ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = 0.00) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเป็นลำดับสาม คือ ด้านความรู้ที่ได้รับ ($\bar{X} = 2.75$, S.D. = 0.43) ประเด็นการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุดในด้านนี้ คือ นักเรียนอ่านสะกดคำจากคำศัพท์ที่กำหนดได้ ($\bar{X} = 2.78$, S.D. = 0.42)

อภิปรายผล

จากผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์ สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์ พบว่า คะแนนการทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.33 คะแนน ส่วนคะแนนการทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.61 คะแนน ค่าเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนเท่ากับ 7.28 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้และได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำตามขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์ โดยเริ่มจากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ขั้นที่ 1 ครูผู้สอนกำหนดภาพให้นักเรียนสังเกต ขั้นที่ 2 นักเรียนสังเกตรูปภาพและระบุคำศัพท์ที่ได้จากรูปภาพ ในการกำหนดรูปภาพผู้วิจัยเลือกรูปภาพที่เหมาะสมกับเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอน องค์ประกอบโดยรวมของภาพประกอบด้วยสิ่งที่นักเรียนเคยพบเห็นในชีวิตประจำวัน จึงทำให้นักเรียนสามารถระบุคำศัพท์ได้ สอดคล้องกับอัสเรต พัฒนาณรงค์พล และวิไล พัฒนาณรงค์พล (2558: 17) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนแบบ PWIM เป็นวิธีการสอนอ่านที่ใช้รูปภาพที่นักเรียนรู้จักและคุ้นเคยเป็นสื่อการเรียนรู้ รูปภาพที่ใช่เป็นรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับวัตถุ สิ่งของ หรือสิ่งแวดล้อมรอบตัวนักเรียนซึ่งจะทำให้เชื่อมโยงไปสู่คำศัพท์ใหม่ที่ไม่เคยรู้มาก่อน ต่อมาในขั้นที่ 3 ครูผู้สอนโยงเส้นเชื่อมโยงคำศัพท์ที่ผู้เรียนระบุกับรูปภาพ จากนั้นอ่านสะกดคำเป็นตัวอย่างให้นักเรียน ในขั้นนี้นักเรียนจะได้ฟังการอ่านสะกดคำที่ถูกต้องจากครูผู้สอน ทำให้นักเรียนสามารถออกเสียงสะกดคำตามได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับสง่า วงศ์ไชย (2562: 1123) ที่กล่าวว่า การที่ผู้เรียนได้ยินการออกเสียงและการสะกดคำที่ถูกต้องหลาย ๆ ครั้งนั้น จะทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำการออกเสียงและการสะกดคำศัพท์ในแต่ละคำได้ถูกต้อง ขึ้นต่อมานักเรียนจะได้

ฝึกฝนการอ่านสะกดคำ ในชั้นที่ 4 นักเรียนอ่านและทบทวนคำศัพท์จากการใช้บัตรคำศัพท์ ชั้นที่ 6 นักเรียนอ่านออกเสียงและทบทวนคำศัพท์ที่ระบุไว้อีกครั้ง และชั้นที่ 10 นักเรียนอ่านข้อความและทบทวนการประโยคที่แต่งขึ้น ซึ่งจากชั้นที่ 4 ชั้นที่ 6 และชั้นที่ 10 ของการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM เป็นชั้นที่ทำให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านสะกดคำหลายครั้ง เริ่มตั้งแต่ช่วงกลางของการจัดการเรียนรู้จนถึงขั้นสุดท้ายของกระบวนการจัดการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านสะกดคำอย่างต่อเนื่องและส่งผลให้มีความสามารถในการอ่านสะกดคำที่สูงขึ้น ประกอบกับชั้นที่ 7 ครูผู้สอนและนักเรียนเพิ่มคำศัพท์ตามที่ต้องการและจัดทำแผนภูมิรูปภาพ และชั้นที่ 8 นักเรียนตั้งชื่อแผนภูมิรูปภาพ เป็นชั้นที่ทำให้นักเรียนได้ฝึกความคิดต่อยอด ได้เพิ่มคำศัพท์ที่นอกเหนือจากที่ระบุไปแล้วในชั้นที่ 2 อีกทั้งได้ฝึกการจัดระบบความคิด จัดหมวดคำศัพท์เป็นแผนภูมิรูปภาพ เช่น แผนภูมิรูปภาพคำที่มี/ไม่มีตัวสะกด แผนภูมิรูปภาพคำควบกล้ำ ร ล ว เป็นต้น และได้ฝึกอ่านสะกดคำเพิ่มเติม จึงส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสะกดคำที่สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของสุพัตรา ศรีธรรมา (2562: 88-89) ที่ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิด ผลการศึกษพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีผลการประเมินความสามารถการอ่านสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ชั้นที่ 4 ชั้นที่ 6 และชั้นที่ 10 จะเป็นชั้นที่ทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนความสามารถด้านการอ่านสะกดคำอย่างต่อเนื่องแล้วนั้น ขั้นตอนการสอนชั้นที่ 5 นักเรียนฝึกเขียนคำศัพท์ที่ระบุจากภาพ และชั้นที่ 9 นักเรียนนำคำศัพท์จากแผนภูมิรูปภาพมาฝึกเขียนและแต่งประโยคอย่างง่าย ยังเป็นขั้นตอนการสอนที่ช่วยเสริมให้นักเรียนได้นำความสามารถด้านการอ่านสะกดคำเชื่อมโยงสู่การเขียนคำศัพท์และการแต่งประโยค ซึ่งหากนักเรียนมีความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ดี อ่านสะกดคำได้ถูกต้อง จะส่งผลให้นักเรียนเขียนสะกดคำและแต่งประโยคได้ถูกต้องตามไปด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของณริณัฐพัชร คงแสงจันทร์ (2566: 117-118) ที่ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) กับวิธีการสอนปกติ ผลการเปรียบเทียบ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการเรียนแบบ PWIM มีความสามารถอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความสามารถอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์ นอกจากผู้วิจัยจะกำหนดรูปภาพแบบองค์รวมเพื่อใช้ในการสอนชั้นที่ 1 แล้วนั้น ผู้วิจัยมีการใช้บัตรคำศัพท์เป็นสื่อประกอบการฝึกฝนการอ่านสะกดคำ ในชั้นที่ 4 นักเรียนอ่านและทบทวนคำศัพท์จากการใช้บัตรคำศัพท์ โดยผู้วิจัยแยกองค์ประกอบจากภาพองค์รวมมาเป็นบัตรคำศัพท์ ซึ่งทำให้นักเรียนเห็นรูปภาพชัดเจนขึ้น อ่านคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งบัตรคำศัพท์ 1 ใบประกอบด้วยรูปภาพ 1 ภาพ และคำศัพท์ 1 คำ ผู้วิจัยเลือกใช้บัตรคำศัพท์ที่รูปภาพมีความชัดเจน สีสันสดใสเป็นภาพที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน กระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียนได้ดี สอดคล้องกับแพลน ฟอร์ คิดส์ (2564:

ออนไลน์) ที่นำเสนอการใช้บัตรคำศัพท์ไว้ว่า บัตรคำศัพท์ควรมีรูปภาพที่สีสันสวยงามซึ่งเป็นสิ่งที่จะกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียนได้ ในชั้นการสอนนี้ครูผู้สอนจะนำบัตรคำศัพท์ขึ้นมาให้นักเรียนดูทีละ 1 ใบ พร้อมกับให้นักเรียนดูภาพและอ่านสะกดคำที่ปรากฏในบัตรคำศัพท์บัตรนั้น เมื่อนักเรียนได้ฝึกอ่านและทบทวนคำศัพท์จากบัตรคำศัพท์อย่างต่อเนื่อง จึงส่งผลให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านอ่านสะกดคำและจดจำคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้เป็นผลมาจากการที่ผู้วิจัยเลือกใช้บัตรคำศัพท์ที่มีองค์ประกอบที่สมบูรณ์ คือ มีทั้งรูปภาพและคำศัพท์อยู่ในบัตรใบเดียวกัน ซึ่งรูปภาพที่ใช้เป็นสิ่งที่กระตุ้นการจดจำของนักเรียนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับ แพลน ฟอร์ คิตส์ (2564: ออนไลน์) ที่นำเสนอข้อดีของบัตรคำศัพท์ไว้ว่า บัตรคำศัพท์ช่วยฝึกการทำงานของสมองไปพร้อมกับการทำงานของประสาทสัมผัสต่าง ๆ คือ ตาหูรูปภาพและคำในบัตรคำศัพท์ ส่วนสมองเชื่อมโยงไปที่การอ่านคำศัพท์และสร้างการจดจำ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอมรรัตน์ วารินกัญ (2551: 50-54) ที่ศึกษาความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการสอนด้วยบัตรคำกับการสอนด้วยบัตรคำประกอบภาพ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบัตรคำประกอบภาพมีค่าเฉลี่ยความสามารถทางการอ่านร้อยละ 79.80 ซึ่งสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบัตรคำที่มีค่าเฉลี่ยความสามารถทางการอ่านร้อยละ 77.60

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่า คะแนนการทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.61 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.05 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่า คะแนนการทดสอบหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM และศึกษาวิธีการใช้บัตรคำศัพท์เพื่อนำมาประยุกต์ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอน และจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนได้ครบถ้วนตามขั้นตอน อีกทั้งจากการใช้บัตรคำศัพท์ในชั้นที่ 4 นักเรียนอ่านและทบทวนคำศัพท์จากการใช้บัตรคำศัพท์ เป็นเครื่องมือช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้นักเรียนเกิดความสนใจในการอ่านสะกดคำและมีผลการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของกนกพร จันทะกุล (2564: 86-91) ที่ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ร้อยละ 70 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่าน ร้อยละ 71 และนักเรียนมีความสามารถด้านการเขียน ร้อยละ 70.5 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 70 อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของขวัญภา บุญนิตี (2564: 47-49) ที่ศึกษาการพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกวินิจฉัยเป็นรายบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ผลการศึกษาพบว่า

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนสอบหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกวินิจฉัยเป็นรายบุคคลสูงกว่าก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 82.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.85$, S.D. = 0.27) สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจสูงสุด คือ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ($\bar{X} = 2.94$, S.D. = 0.12) ประเด็นการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุดในด้านนี้ คือ นักเรียนรู้สึกสนุกสนานอยากเรียนอีก และนักเรียนมีความสุขกับการเรียน ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = 0.00) ทั้งนี้ เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์ มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้รูปภาพ เป็นสิ่งกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง นักเรียนมีความกระตือรือร้นเมื่อได้เห็นรูปภาพที่ครูผู้สอน นำมาใช้ ซึ่งเป็นรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของนักเรียน เกิดแรงกระตุ้นที่จะตอบคำถามและแลกเปลี่ยน เรียนรู้ภายในห้องเรียน จึงเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงองค์ความรู้กับประสบการณ์ของนักเรียนได้ดี นักเรียนมีโอกาสได้ตอบคำถามอย่างทั่วถึงทั้งจากการระบุคำศัพท์ การเพิ่มเติมคำศัพท์ ส่งผลให้ห้องเรียน มีบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี อีกทั้งในการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนจะมีความกระตือรือร้นอยู่เสมอ อยากเรียนรู้ อยากตอบคำถาม และเมื่อครูผู้สอนให้นักเรียนสังเกตภาพและระบุคำศัพท์ นักเรียนตอบคำถามอย่างกระตือรือร้น เกิดการแข่งขันกันตอบคำถามเพื่อให้ครูผู้สอนสนใจ และตอบสนองต่อ คำตอบของนักเรียน สอดคล้องกับทฤษฎีของ แลมมณี (2554: 69) ที่กล่าวถึงความต้องการของมนุษย์ทุกคนที่จะต้อง ได้รับการตอบสนอง โดยสัมพันธ์กับทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นในขั้นความต้องการการยอมรับและการยกย่องในสังคม (esteem need) เป็นความต้องการการยอมรับจากผู้อื่น ได้รับการยกย่อง ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. การวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 10 ขั้นตอน ดังนั้น ครูผู้สอนควรศึกษา ค้นคว้า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ก่อนนำไปใช้จัดการเรียนการสอนอย่างละเอียด ซึ่งจะทำให้นำไปจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถประยุกต์เนื้อหาในการสอนได้ดี
2. การวิจัยครั้งนี้มีการใช้รูปภาพที่เป็นสิ่งใกล้ตัวนักเรียนมาประกอบการจัดการเรียนรู้ ซึ่งนักเรียนให้ความสนใจเป็นอย่างดีและสามารถบอกคำศัพท์จากภาพได้ ดังนั้น การเลือกรูปภาพมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรเลือกรูปภาพที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน อาจเลือกรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันหรือสถานการณ์ปัจจุบันเพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้ตามบริบทสังคม
3. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยค้นพบว่า ในการฝึกอ่านสะกดคำ คำศัพท์คำใดที่ผู้วิจัยอ่านสะกดคำเป็นตัวอย่าง ให้แก่นักเรียน จะทำให้นักเรียนอ่านสะกดคำได้ถูกต้องและมีความมั่นใจในการสะกดคำมากกว่าคำที่ให้นักเรียน

อ่านสะกดคำด้วยตนเอง ดังนั้น ครูผู้สอนควรอ่านสะกดคำเป็นตัวอย่าง เพื่อให้นักเรียนเข้าใจหลักการอ่านสะกดคำและสามารถอ่านสะกดคำได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะเป็นพื้นฐานสู่การอ่านในระดับที่สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ไปประยุกต์ใช้กับการสอนอ่านสะกดคำหรืออ่านคำศัพท์ของนักเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น เช่น การอ่านคำราชาศัพท์ การอ่านคำยืมจากภาษาต่างประเทศ เป็นต้น
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ซึ่งสามารถจัดการเรียนการสอนซ่อมเสริมจากในชั้นเรียนเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถด้านการสะกดคำที่ดีขึ้น
3. ควรมีกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกฝนการเขียนคำและแต่งประโยคมากขึ้น เพื่อจะได้เป็นไปตามกระบวนการของการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ที่สมบูรณ์

สรุป

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์ มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนการอ่านสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ มีการใช้รูปภาพที่เป็นสิ่งของ วัตถุ หรือสถานการณ์ใกล้ตัวนักเรียนมาเป็นสื่อในการเรียนรู้เชื่อมโยงจากรูปภาพสู่การอ่านสะกดคำและการเรียนรู้คำศัพท์ จากขั้นตอนที่ครูผู้สอนเป็นตัวอย่างในการฝึกอ่านสะกดคำส่งผลให้นักเรียนได้ยืมการอ่านสะกดคำที่ถูกต้อง สะกดคำตามได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งการใช้บัตรคำศัพท์มีส่วนช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียน เนื่องจากบัตรคำศัพท์ประกอบด้วยรูปภาพและคำศัพท์ที่ชัดเจน สอดคล้องกับภาพองค์รวมของการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ PWIM เมื่อนำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันจึงส่งผลให้นักเรียนเกิดความสนใจต่อเนื้อหา มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ สามารถเสริมสร้างการจดจำคำศัพท์ให้แก่ นักเรียนได้ รวมถึงพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำได้ดียิ่งขึ้น และพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กนกพร จันทะกล. (2564). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กรมวิชาการ. (2551). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

กระทรวงศึกษาธิการ. (2563). รายงานผลประเมินความสามารถในการอ่าน (Reading Test: RT)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ฉบับที่ 1 แบบรายงานผลการประเมินของประเทศ.

ค้นเมื่อ 3 มิถุนายน 2566, จาก [http://180.180.244.42/NT/ExamWeb/FrLogin.aspx?](http://180.180.244.42/NT/ExamWeb/FrLogin.aspx?ReturnUrl=%2fNT%2fExamWeb%2f)

[ReturnUrl=%2fNT%2fExamWeb%2f](http://180.180.244.42/NT/ExamWeb/FrLogin.aspx?ReturnUrl=%2fNT%2fExamWeb%2f)

กระทรวงศึกษาธิการ. (2564). รายงานผลประเมินความสามารถในการอ่าน (Reading Test: RT)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ฉบับที่ 1 แบบรายงานผลการประเมินของประเทศ.

ค้นเมื่อ 3 มิถุนายน 2566, จาก [http://180.180.244.42/NT/ExamWeb/FrLogin.aspx?](http://180.180.244.42/NT/ExamWeb/FrLogin.aspx?ReturnUrl=%2fNT%2fExamWeb%2f)

[ReturnUrl=%2fNT%2fExamWeb%2f](http://180.180.244.42/NT/ExamWeb/FrLogin.aspx?ReturnUrl=%2fNT%2fExamWeb%2f)

กลุ่มโรงเรียนท่าหลวงสัมพันธ. (2565). รายงานการประชุมครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย ชุมชนการเรียนรู้

ทางวิชาชีพ (PLC). ลพบุรี: โรงเรียนอนุบาลท่าหลวง.

ขวัญนภา บุญนิจ. (2564). การพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้

แบบฝึกวินิจัยรายบุคคล. การค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ครูเหม่ม. (2562). Flash Cards (บัตรคำ) สื่อการสอน ส่งเสริมทักษะการจดจำ. ค้นเมื่อ 3 สิงหาคม 2566,

จาก <https://www.youngciety.com/article/learning/flash-cardsforkids.htm> l?fbclid=IwAR

2O1zc4UVLVLi0QD7DTHvUsj1yE3Q13ST0CUMEN1T5UHiMzqfNI7VRCE0

ณริษฐ์พัชร คงแสงจันทร์. (2566). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model

(PWIM) กับวิธีการสอนปกติ. วารสารสังคมศาสตร์ปัญญาพัฒน์, 5 (2), 111-122.

ทศนา แคมมณี. (2554). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธนิดา วัชรพิชิตชัย. (2555). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการสอนแบบใช้เกมและบัตรคำศัพท์. วิทยานิพนธ์

ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

บรรจง ขำจันทร์. (2560). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการสอนแบบใช้เกมและแบบใช้บัตรคำศัพท์. วารสาร

ออนไลน์บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 5 (3) 141-156.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- แพลน ฟอร์ คิดส์. (2564). **บัตรภาพของเล่นที่เรียนรู้ได้ไม่รู้จบ**. ค้นเมื่อ 3 สิงหาคม 2566, จาก https://www.planforkids.com/kids_corner/flash-card?fbclid=IwARJTOVa am ACQy-9I9BVMd9-LmYTp tFlcWqu_u4iniYlqxkzB6s2QEbQ
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2558). **วิธีวิจัยทางการศึกษา** (พิมพ์ครั้งที่ 9). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- โรงเรียนบ้านบ่อคู. (2565). **ผลการคัดกรองการอ่านการเขียน ปีการศึกษา 2565**. ลพบุรี: โรงเรียนบ้านบ่อคู.
- วัชร เล่าเรียนดี. (2555). **รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด** (พิมพ์ครั้งที่ 9). นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- สง่า วงศ์ไชย. (2562). Picture Word Inductive Model: รูปแบบการสอนอ่านและเขียนสำหรับเด็ก. **Veridian E-Journal, Silpakorn University**, 12 (2), 1113-1128.
- สถาบันภาษาไทย. (2565). **คู่มือการดำเนินงานขับเคลื่อนสู่ความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ตำรวจ.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2. (2564). **รายงานผลประเมินความสามารถในการอ่าน (Reading Test: RT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2564**. ลพบุรี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2.
- สุพัตรา ศรีธรรมมา. (2562). **การพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิด**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อมรรัตน์ วารินกฤ. (2551). **ความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการสอนด้วยบัตรคำกับการสอนด้วยบัตรคำประกอบภาพ**. การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อิสเรศ พิพัฒน์มงคลพร และวิไล พิพัฒน์มงคลพร. (2558). **การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบฟิคเจอร์เวิร์ด**. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร**, 13 (1), 17-22.